

Helveg Petersen gennemgik bl.a. de mange mindretalsbeskyttelser, vi har rundtomkring i forhold til Folketingets arbejde, hvor vi i meget høj grad ser disse beskyttelser anvendt i meget tilspidsede, meget afgørende situationer, hvor de også viser sig at have klar gennemslagskraft, i forhold til hvordan Folketinget så endeligt træffer sin beslutning.

Man kan sige det på den måde, at det er medvirkende til at øge kvaliteten af både indhold og proces i det, Folketinget vedtager.

Hr. Niels Helveg Petersens og hr. Ole Sohns beskrivelser af de forhold, der gør sig gældende, når man i praksis har flertalsregeringer, udtrykker jo nogle af de principielle overvejelser, man skal igennem, herunder at få den redegørelse, som ville være berigende for os også i den her sammenhæng for at kvalificere både debat og beslutningsproces i forbindelse med dette lovforslag, så vi kan se på, hvordan man håndterer den slags i andre lande, hvor man har været mere vant til at have situationer med flertalsregeringer.

Dansk Folkepartis vikarierende ordfører ville ikke rigtig tale om tamilsagen, og det kan jeg såmænd godt forstå – det ville justitsministeren heller ikke, det kan jeg så sandelig også godt forstå – men de to partier stemte jo ihærdigt imod, at man fik en undersøgelse. Det kan man måske også godt forstå. Men det var ikke i oplysningens og demokratiets og menneskerettighedernes tjeneste, at man afviste denne undersøgelse.

Når det er lidt interessant at bruge en sag, der er kendt, så er det jo, fordi det historisk set kan pille ved andet, end at der kom en undersøgelse af nogle meget, meget, meget væsentlige forhold, for det ændrede fuldstændigt offentlighedens opfattelse – og for den sags skyld, i skuffende retning, jo faktisk også Folketingets opfattelse – af, hvad der var foregået i Justitsministeriet og i Statsministeriet i de år, som tamilsagen faktisk kom til at omfatte.

Så derfor tror jeg, at vi alle sammen et eller andet sted må være glade for, at den sag blev undersøgt. Men jeg kan forstå, at det stadig her mange år efter er lidt svært at indrømme det fra De Konservatives side og fra Dansk Folkepartis side. Det er jo lidt skuffende. Man kunne så heller ikke rigtig stå ved, at man egentlig stadig ikke synes, den skulle have været undersøgt. Det havde da været klædeligt med lidt ærlighed, men det viser jo meget godt, at man selvfølgelig ikke får ærlige og redelige oplysninger frem i en

politisk debat. Man får det, der ved den lejlighed er passende at sige til offentligheden.

Jeg vil slutte med noget, som flere har opholdt sig ved, især de regeringsbærende partiers ordførere, nemlig Muhammedsagen. Se, Muhammedsagen får vi jo rig lejlighed til at diskutere konkret. Der får vi jo en diskussion af, om det ikke ville være klogt at flytte den fra et meget politisk forum, nemlig Folketinget og Folketingets udvalg, til et sagligt, indsigtfuldt forum, nemlig en undersøgelseskommission. Så det får vi en helt særskilt debat om, og forhåbentlig en grundig og åbenhjertig debat.

Det er nemlig et af de få eksempler på, at der bliver stillet forslag om undersøgelseskommissioner. Det foregår jo meget sjældent, og derfor kan jeg til de ordførere, der har været inde på dette med, at man vil få en stribe uvildige undersøgelser, bare sige: Nej, det ville jo gøre mindretallene til grin, og det ville rense regeringer. Nej, man vil få undersøgelser der, hvor der er et behov for det.

Kl. 16.20

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at meddele, at Danmark afviser den retspraksis, der er skabt af EF-Domstolen med dom C-176/03, hvor kompetence er flyttet fra søjle III til søjle I.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.
(Fremsat 21/2 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.